

www.e-rara.ch

Regale sacerdotium Romano pontifici assertum

Sfondrati, Celestino

Typis Monasterij S. Galli, Anno 1693

Stiftsbibliothek St. Gallen

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-117287>

§. IV. Haereticos ad veram religionem non propterea faciliùs converti, quòd catholici eorum postulatis acquiescant, [...].

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

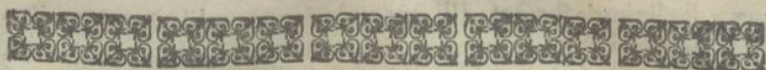
e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

§. IV.

*Hereticos ad veram Religionem non propterea
facilius converti, quòd Catholici eorum
postulatis acquiescant, eorumq; Doctrina
propius accedant.*

S U M M A R I A.

1. *Minutâ Pontificis Auctoritate non propterea Hæreticum fa-
cilius converti.*
2. *Immo ex conniventia insolescere.*
3. *Ipsos verò Catholicos oppugnato Capite turbari, ex sententia
D. Cypriani.*

I.

Ræfigitur Declarationi Parisiensi honestissimus titulus, juvandi videlicet Hæreticorum conversionem, quos circumscriptâ Pontificis auctoritate, quam maximè averfantur, sperari potest ad unionem (a) reversuros. Exercent Galli, quam solent urbanitatem, dum amarissimo poculo faccarum oblinunt, & sanguinem hausturi inter florum illecebras ferrum abscondunt, doloremque officijs compensant. Hæretici à Papa non magis, quàm Concilij abhorrent; & cum ista tot capitibus constent, ac difficilimè conveniant, & quàm plurima, ut sint legitima requirantur, exceptionibus longè pluribus patent. Si Hæretici Concilia audirent, nunquam Arianos, Pelagianos, Calvinistas haberemus, jam dudum à Concilij damnatos. Quantò magis auctoritatem Pontifici detraxeris, tantò magis contemnent, & quod hætenus suo more, deinceps Catholicorum etiam exemplo facient. Si Magnates, aut Ministros Refor-

R 2

matæ

(a) Vide fusiùs Galliam Vindic. Dissert. 2. §. 1.

matæ Religionis spectes, illi, aut ambitione, aut libertate, aut alijs affectibus tenentur, ut veræ Religioni non accedant, & ideo non minuto tantum sed nec etiam sublato Pontificatu errorem deserent. Si minores, & plebem accipias, parum istius interest Papæ, Concilio, an alijs obediant; cum alicui necessarii subsint: non ergo Papæ Imperium, & potestas errandi causa est, sed prætextus, quem si auferas, alij non deerunt. Hæreticorum genius insolens, & superbus conniventiam non tam mollescit, quam duratur in pejus, & tigrinum more cantu efferatur.

II. Fallitur, qui credit hostem concessis expleri; unum adeptus aliud exigit obtentis insolentior: & si Historiam percurras, raro inuenies hanc conniventiam aliquid profectum.

Georgius Bohemæ Rex à Pio II. Communionem sub utraq; Specie pro Bohemis impetrarat, si hoc concederetur ad Catholicam unionem reuersuris; Idem à Concilio Basileensi exoratum, sed tantum abfuit beneficio illos proficere, ut impudenter potius jactarent: *Papistas suum errorem hac in re fassos, spemq; allucere, ut alios aequè errores emendarent*: quæ causa fuit, ut quamvis Ferdinandus Cæsar à PP. Concilij Tridentini Communionem sub utraque specie ardentissime urgeret, allegata Conversionis certissima spe, si gratia fieret; si negaretur, periculo, ne jam Catholici ad Hæreticos deficerent: numquam tamen obtinere potuit, quod Patres responderent, *satis experientiam constare, Hæreticos beneficijs obstinari, abutiq;, & quidquid cederetur, Victoriam suam arbitrari, non piam Ecclesia conniventiam.* (a)

Eodem modo cum peterent Ariani nomen *homousij* aboleri: Nestoriani nomen *Deiparæ*: Græci, ne symbolo adderetur: *Qui ex Patre, Filioq; procedit*, quod dicerent, *hanc verborum novitate Ecclesiam hætenus abstinuisset, illisq; vocabulis non satis à populo intellectis turbari alios, alios irritari, paratos se credere, quod Ecclesia credit, parumq; Religionis interesse verba mutari, re illas.* Nunquam tamen ad hæc Hæreticorum blanditias permoveri Concilia poterant; cum scirent esse principium fugæ hostibus credere.

III. Nec magis hac declaratione Catholicis consultum credimus: siquæ enim inter Catholicos de Religione dubitatio surgat, habent in Romano Pontifice judicem erroris expertem, & infallibilem, cui omnes & merito acquiescunt; jam hanc ipsam infallibilitate

(a) Vide Palavicinum in Historia Concilij l. 18. cap. 4.

re decidendi Papæ adempta, & in Concilium translata, quem rogo Judicem adibunt, qui lites dirimat? nam si ad Concilium differantur, erunt utique immortales: imitari ergo Judices Arcopagi oportebit, qui difficili implexaque lite producta, partes jubebant post centum annos iudicio sisti, accepturas nimirum à morte sententiam. Vicerunt Jansenistæ, si Concilium expectatur, & Innocentius, Alexander, Clemens Pontifices Maximi errare potuerunt. Verisimè scribit B. Cyprianus. *Epist. 55. ad Cornel.* Non aliunde hæreses sunt exorta, & nota schismata, quam quod Sacerdoti EEI non obtemperatur, nec unus in Ecclesia DEI Sacerdos & Judex Vice Christi cogitatur.

Est illud memoriâ dignum, quod tempore Justiniani Imp. & Vigilij Papæ contigit. Persuaserat Theodorus Episcopus Justiniano, fore, ut Acephali hæretici (qui Chalcedonensi Concilio ibique decretis repugnabant,) ad sinum Ecclesiæ redirent, modò contra ejusdem Concilij præscripta, Theodorus Mopsuestenus, Ibas Edesseus, & Theodoretus Cyri Episcopi damnarentur Nestorianæ hæresis suspecti, & à Patribus Chalcedonensibus venia donati: æquum non esse tribus Episcopis, quorum hæresis in apertico erat, veniam datam, toti Ecclesiæ fraudi & periculo esse, quin potiùs sapientem ducem, belli que imperatorem omnium pacem, certam que victoriam, paucorum clade mercari. Vicit Imperatorem lucrandi hæreticos componendæ que amor Ecclesiæ, affixoque edicto, Episcoporum, quos Concilium Chalcedonense absolvérat, memoriam damnavit: sed quo eventu? in Catholicos, qui pro Chalcedonensi synodo stabant, ingens, diuturna, crudelis que persecutio orta; Episcopis, qui edicto non parebant, in exilium raptis. Hæretici verò insolentiùs Concilio, & Patribus illudere, quos dicerent, vel ipsa confessione Catholicorum errasse, & ab Imperatore correctos: ergo & Catholici turbati, nec Hæretici ad fidem conversi, immò recenti victoria implacabiles facti. (a) Eadem ratione eodem que eventu Zeno Imperator *Hennoticum* seu Decretum unionis: *Constans Typum*: Carolus v. constitutionem *Interim* vocatam, eo prætextu, ut omnes Christiani in unam eandem que fidem convenirent, ediderunt; nullo tamen alio effectu, quam ut ipsi Catholici inter se concurrerent, fluctuarent que; hæretici ve-

R 3

rò

(a) Vide Baron. ad annum DLIII. & ibi Leontium de sect. act. 6. & 7. quem citat Damascenus lib. 3. cap. II. de fide Orthodoxâ.

è discordibus insultarent, eorumque pugnas suis victorijs adderent. (a) Ergo nullibi, quàm in materia Religionis verius est Politici monitum: *Mediam viam pessimam esse, qua nec amicos parat nec inimicos tollit.*

§. V.

Calvinistis & Lutheranis non favere Propositiones Parisienses, quò causam suam meliorem faciant, Catholicorum verò pejorem reddant.

S U M M A R I A.

1. Propositiones Parisienses non tantum Calvinistis non favere, sed plurimum adversari.
2. Semper in Ecclesia, ante ultimam definitionem de varijs dogmatibus contentiones fuisse.
3. Salvà tamen fidei unitate, ac integritate.
4. Secus apud Calvinistas, aliosq; Reformatos, quibus, cum nulla sit certa & indubitata credendi Regula, omnia incerta & dubia sunt, & consequenter nulla fides divina.
5. Quod Luculento exemplo probatur.

I.

Hoc habet omnis falsa mendaxque religio, ut cum nullà re proprià commendetur, gloriam sibi pretiumque ex raptò quærat, nostris tantum damnis felix, nostrisque fordibus pulchra; muscas ergo non etilu-

(a) Vide P. Maymb. in historia Lutheranismi lib. 5. fol. 192.